

винагороду у формі окладів, премій, бонусів, працівникам — зберегти робоче місце й одержувати належну заробітну плату.

Отже, для ефективної взаємодії соціальних партнерів, створення найбільш сприятливих умов з метою забезпечення стійкої соціальної динаміки треба прагнути до забезпечення на практиці рівноцінної, спільної, консолідованої соціальної відповідальності. Консолідована відповідальність є більш високою та стійкою за умов, по-перше, якнайповнішого збігу інтересів соціальних партнерів, а по-друге, узгодженості дій партнерів та рівноцінного їх внеску в загальну відповідальність.

Вирішення проблем соціальної відповідальності покликане запобігти можливим та назриваючим протиріччям у соціальній сфері держави. А це, в свою чергу призводить до поліпшення лояльності суспільства до органів управління, до підприємств, зменшення ролі державного регулювання, загального покращення стану суспільства та створення соціальної держави. Подальші дослідження в цьому напрямі сприятимуть становленню України як високорозвиненої європейської соціальної держави, яка забезпечує розвиток людського потенціалу, бере на себе відповідальність за соціальну справедливість, соціальну безпеку, соціальну рівність, добробут громадян та соціальну злагоду в суспільстві.

1. Bowen H. 1953 *Social responsibilities of the businessman* / H. Bowen // Harper&Row. –N.Y.

2. Paulvan der Putten Frans *A Research Agenda for International Corporate Social Responsibility [Електронний ресурс]* / Frans Paulvan der Putten // Nyenrode Research Papers Series. – Breukelen: Nyenrode Business University. – 2005. – no.05-09.-P.1-35. – Режим доступу : http://www.nyenrode.nl/download/NRG/workingpapers/NRG_05-09.pdf.

Golovko L.S.

Senior lecturer

Institute for Entrepreneurship “Strategy”

THE SPECIFICITIES OF INNOVATION SYSTEMS FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Innovation is believed to be the fundamental source of significant wealth generation within an economy. The two ways to increase economic output within an economy are to increase the number of inputs in the productive process, or think of new ways to get more output from the same number of inputs. The latter is the essence of what is broadly meant by innovation, which is defined as the introduction of new or significantly improved products (goods or services), processes, organizational methods, and marketing methods in internal business practices or the marketplace. An important feature of an innovation ecosystem is that the resources available to the knowledge economy are coupled to the resources generated by the commercial economy, usually as some fraction of the profits in the commercial economy. Another feature is that the ecosystem is usually strategically developed around a specific technology.

Over the years the Global Innovation Index (GII) has measured the innovation capacity of nations across the world and presented a comparative analysis to help in understanding the variation in national competencies. The findings of the last five years of GII rankings in its innovation input and output pillars demonstrate that certain countries are consistently doing better than their peers in the same income and region categories [3].

Two high profile examples of focused ecosystems are the Department of Energy’s Innovation Ecosystem Development Initiative which is focused on speeding up the adoption of energy innovations and the European Innovation Initiative’s Digital Ecosystem technologies. These national level strategic initiatives are just two examples; clearly

innovation ecosystems can be structured around almost any subject matter. The Engineering Research Centers (ERC) program at the National Science Foundation is an example of smaller scale innovation ecosystems developed to push selected technology niches which are centered on transformative engineering systems. This program, originated more than 25 years ago within the NSF's Engineering Directorate has been very effective at initiating and maturing ecosystems that are stable enough for the Engineering Research Centers to continue operating after NSF funding sunsets at the end of 10 years. The current success rate for graduated Engineering Research Centers is 82% [4].

The rise of "micro-multinationals" – start-ups which operate across high- and low-cost locations, delivering to an international customer base – exemplifies the opportunities wrought by globalization, digital communications and the internet. The challenges for business leaders and policymakers are to empower such opportunities for entrepreneurs and to foster domestic and international innovation ecosystems, while mitigating an increasingly dysfunctional global labor market [2].

The global labor market is undergoing massive structural changes that will have potentially far-reaching implications for the workforces of the future.

Mechanization and technological adaption by companies are speeding up processes and increasing unemployment and under-employment – something the US writer and 'futurist' Alvin Toffler has described as a post-industrial 'third wave' of socioeconomic organization.

The type of work people across the world are doing is shifting. While agriculture still dominates in emerging markets such as India and Nigeria and manufacturing has taken hold in slightly more advanced economies such as China, the proliferation of the service sectors in developed economies such as the US, the UK and France (accounting for almost 80% of GDP in each) stands in stark contrast [2].

However, as the International Labor Organization (ILO) considers a person to be employed if they have worked at least one hour in 'gainful' employment in the most recent week, such figures could considerably underestimate the underemployment rate in many countries.

Mature economies where economic growth has been less robust are also dealing with growing ageing populations – making them top-heavy and producing fewer young people to replace the generations who are approaching retirement or are already retired. France and the UK have the highest proportion of over-65s in their population (of the eight countries examined), whereas in fast-growing countries such as Nigeria and Brazil those aged over 65 account for a significantly smaller share – less than half that of France and the UK. This poses a problem, and identifies a potential opportunity for fast-growing countries; their economies are not maximizing the young and dynamic population available to the workforce, as demonstrated by the low labor participation rates [1].

Foreign Direct Investment Confidence Index, which assesses likely foreign investment decisions by global business leaders, finds that investors are readily looking past emerging countries that boast low labor costs in favor of developed countries that are committed to – and can demonstrably show – continuous innovation. In fact, three-quarters of the top investment destinations are still developed economies [3].

Although multiple factors are involved in this superior innovation performance, policy presents a major differentiating factor in the majority of cases [3].

1. An Ecosystem of Innovation: Creating Cognitive Applications Powered by Watson [Electronic Resource] – Mode of access: URL: [https://developer.ibm.com/watson/wpcontent/uploads/sites/19/2013/11/An+Ecosystem+Of+Innovation+-+Creating+Cognitive+Applications+ PoweredByWatson.pdf](https://developer.ibm.com/watson/wpcontent/uploads/sites/19/2013/11/An+Ecosystem+Of+Innovation+-+Creating+Cognitive+Applications+PoweredByWatson.pdf) – Title from screen.

2. Innovation ecosystems empowering entrepreneurs and powering economies [Electronic Resource] – Mode of access: URL: http://www.economistinsights.com/sites/default/files/barclays_1.pdf – Title from screen.

3. *The Global Innovation Index 2015 [Electronic Resource] – Mode of access: URL: http://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_gii_2015.pdf – Title from screen.*

4. *What is an Innovation Ecosystem? By Deborah J. Jackson National Science Foundation, Arlington, VA [Electronic Resource] – Mode of access: URL: http://ercassoc.org/sites/default/files/topics/policy_studies/DJackson_Innovation%20Ecosystem_03-15-11.pdf – Title from screen.*

Гошовський Т.Р.

студент гр. ФК-31

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник – к.е.н., доцент Фурдичко Л.Є.

ВПЛИВ ІНФЛЯЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Інфляція – одна з найбільш актуальних проблем сучасності. Немає жодної країни у світі, яка б, за останні десятиліття, не зазнала втрат від інфляції. Не виняток і Україна. Інфляція в Україні має затяжний характер. Це пов'язано як із внутрішніми проблемами – війною на Сході країни, анексією Криму та непослідовністю економічної політики, так із зовнішніми – світовою фінансовою кризою. Результатом цього можна вважати знецінення праці, перешкодження довгострокових капітальних інвестицій, скорочення заощаджень юридичних осіб та домогосподарств, стримування економічного зростання загалом.

Основним показником інфляції, що використовується в макроекономічному аналізі та прогнозуванні, є індекс споживчих цін (ІСЦ), який вимірює зміни цін (тарифів) на споживчі товари та послуги. Його використовують як показник загального рівня інфляції в економіці [1]. Зведені показники індексів інфляції в Україні за період з 2010 по 2015 роки подано у табл. 1 [2].

Таблиця 1

Зведені середньорічні показники інфляції за 2010 – 2015 роки

Рік	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Показник інфляції, %	109,1	104,6	99,8	100,5	124,9	143,3

У 2010 році інфляція складала 9,1%, причиною якої було зменшення темпів зростання індексу споживчих цін внаслідок цінової корекції на окремих продовольчих ринках та застосування адміністративного впливу обмеження подальшого зростання цін, а також, через зниження цін у виробництві електроенергії, води і газу.

У 2011 – 2013 роках можна спостерігати тенденцію зниження показників інфляції. При чому, у 2012 році ціни знизилися на 0,2% порівняно з попереднім роком. Основними причинами такого скорочення були висока врожайність плодоовочевої продукції, що зумовила зниження ціни на 4,3%, та стримування тарифів на послуги, котрі регулювались адміністративно [3, с. 9].

Девальвація гривні в умовах зниження валютних надходжень та наростання панічних настроїв через військовий конфлікт на Сході України призвели до стрімкого зростання інфляції в 2014 році до 24,9%, а в 2015 році до 43,3% [4, с.181].

Будь-які процеси інфляції призводять до скорочення реальних доходів громадян України. Індекс реальної заробітної плати – показник, який характеризує зміну купівельної спроможності номінальної заробітної плати. Індеси реальної заробітної плати в Україні за період 2010 – 2015 рр. подано у табл. 2 [2].